

Kristian Stipanović

„U ZNAKU KRIŽA“

(Bdijenje pred križem iz sv. Damjana)

ČITAČ:

Dok je šetao jednog dana poljem, stiže do stare, ruševne crkve sv. Damjana. Veliki križ nad oltarom privuče odmah njegov pogled. Isus raširenih ruku upire pogled u daljinu, kao da traži nekoga tko dugo ne dolazi. Franjo odmah pade na koljena.

Možda je po prvi put uistinu ugledao raspelo. Vidio ga je do tada mnogo puta, ali nikad kao tad. Otkrio je što je zapravo bilo Isusovo razapinjanje na križ. Srce mu je ispunilo suosjećanje i ljubav, ljubav prema onome koji je dopustio da ga prikuju na drvo iz ljubavi, iz ljubavi prema njemu, Franji. Na koljenima je, nijem, a niz lice mu teku potoci suza.

Franjo moli. U tišini njegovog srca pred Raspetog se vine molitva:

ČITAČ:

Svemogući i slavni Bože, prosvijetli tamu moga srca,
podaj mi ispravnu vjeru, sigurnu nadu i savršenu ljubav;
smisao i spoznaju, Gospodine, da izvršim tvoju svetu i istinsku volju!

ČITAČ:

Kao da ponavlja riječi Samuelove: Govori, sluga tvoj sluša!
Spreman je na sve. Od one noći u Spoletu kad je čuo da ne treba ići za slugom, nego služiti Gospodaru, Franjo je sav usmjeren na to da mu Bog objavi što mu je činiti.

I doživio je da se Bog udostojao progovoriti svome sluzi. S raspela se začuo glas, glas koji, dakako, samo srce čuje:

Franjo, idi i popravi moju kuću koja se ruši!

Kako je bio jednostavan i priprost čovjek, shvati poziv od riječi do riječi. Ogleda se po staroj crkvi i uoči da je zbilja na rubu propasti. Odmah se primi posla da što prije udovolji zapovijedi Gospodinovoj i tako poče obnavljati staru, ruševnu crkvu.

PJESMA: Učitelju, gdje stanuješ

PREDSJEDATELJ:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen!

Braćo i sestre, večeras smo okupljeni oko križa, pred kakvim je i sv. Franjo molio. Je li se njegovo iskustvo, o kojem smo slušali maloprije, uistinu tako i dogodilo, to ne znamo. Svi Franjini životopisci donose taj događaj, tako važan, usmjeravajući za Franju. Jer, glas Rasketoga koji je čuo, usmjerio ga je da započne djelovati, nakon dugog razdoblja traženja volje Božje. Da, priprost kakav je bio, ili, kako je sam sebe nazivao neuk i neznanica, shvati u početku doslovno riječi Rasketoga. Trebale su mu dvije godine da shvati kako je Božja kuća potrebna obnove čovjek, odnosno, ljudi vjernici, kršćani.

Naime, nakon što je čuo evanđelje o poslanju apostola za vrijeme sv. mise na blagdan sv. Matije, Franjo je počeo propovijedati svim ljudima Isusa i njegovo Evanđelje.

Jedan životopisac opisuje to na sljedeći način:

ČITAČ:

Tek nakon mise na Matijin dan u Porcijunkuli bude mu jasno kako da provede glasničku službu, te zato nije ni časa časio da s njome otpočne.

Od toga dana viđala se u Asizu čudna prikaza. Sad ovdje, sad ondje, sad na trgu, sad u ovoj ili onoj ulici, pokazala bi se prilika u sivoj seljačkoj haljini nebojane vune s kukuljicom na glavi i s konopom oko pojasa. Ta je prilika svakom prolazniku nazivala: Mir i dobro! A gdje bi zapazila veći skup ljudi, došla bi k njima, uspela se bosim nogama na prve stepenice ili na obližnji kamen i počela propovijedati.

Ta neobična prilika bijaše sin Petra Bernardonea, koji je počeo svoje evanđeosko djelovanje. Govorio je vrlo jednostavno i priprosto, a kadgod bi stao govoriti, govorio bi o miru kao o najvećem ljudskom dobru: miru s Bogom, držeći njegove zapovijedi; miru s ljudima živeći pravedno; miru sa samim sobom imajući svjedočanstvo dobre savjesti.

PREDSJEDATELJ:

Zbilja, mir s Bogom, s bližnjima i sa samim sobom najveće je čovjekovo dobro. Zato i ja vas, draga braćo i sestre, pozdravljam na početku ovoga našeg susreta, bdijenja pred križem iz sv. Damjana, želeći vam Mir i dobro!

ČITAČ:

Pozdravljajte se međusobno riječima: Mir i dobro!

I sve druge, i one koji vam nikad ne odzdravljaju, pozdravljajte riječima mira i dobra.

I štogod govorili, svaka riječ neka vam bude za mir i dobro.

I kad šutite, vaša šutnja neka zbori mirom i dobrom.

I kad u sebi ne nalazite mir i dobro, kad ih ne zapažate u drugima, svejedno svjedočite za njih.

I štogod činili, činite u ime mira i dobra.

I kad god potičete nekoga da djeluje, potičite ga na mir i dobro.

Kad god od nečega odustajete, odustajte samo radi mira i dobra.

Jer, jedino mirom i dobrom moguće je ugaziti nebeski put na zemlji i zemaljski put na nebu.

Po vama neka mir i dobro budu uočljivi i dostupni svim ljudima.

PJESMA: Radujte se, siromasi

PREDSJEDATELJ:

Večeras smo okupljeni u bdijenju pred križem pred kojim je i Asiški svetac često bdio i molio. Neobičan je to križ. Raspela koja vidimo u svojim crkvama i kapelama, u kršćanskim kućama, na lančićima oko vrata – ovaj križ drukčiji je od svih tih križeva. Redovito je na križu prikazan umrli Isus, naklonjene glave, zatvorenih očiju, izranjenog tijela i glave okrunjene trnjem. Ovaj križ prikazuje nam rassetog Isusa na drukčiji način. Poslušajmo tumačenje križa iz crkve sv. Damjana.

ČITAČ:

U središtu je križa uskrsli, proslavljeni Isus Krist, s krunom slave na glavi, koji iz tame groba ulazi u vječnost, u slavu Očevu. Velikim očima dobroga pastira prati svakog čovjeka, A raširenih ruku sve poziva u zajedništvo sa sobom. Na njegovim su rukama, nogama i boku rane, rane koje je utisnuo sluzi svome Franji na La Verni dvije godine prije njegove smrti. Te su rane simbol našega otkupljenja od ropstva grijehu. Isus, rasset i umro za nas, svojom nas je smrću otkupio i učinio svojim – on je naš Gospodar, za kojim nam, poput Franje, valja ići. Na njegovim bokovima je pregača služenja – Isus nam služi dajući nam život vječni.

U gornjem dijelu križa u polumjesecu nalazi se ruka Očeva, koji šalje Duha Svetoga. Ispod ruke vidimo u krugu Isusa koji je uzne-

sen u slavu Očevu, a nalazi se pred radosnim klicanjem nebeskog mnoštva spašenih.

Ispod Isusovih ruku stoje anđeli, svjedoci uskrsnuća i uzašašća. Kod Isusovih ruku dvojica su apostola, Petar i Ivan, koji dotrčaše na Isusov grob, nakon što im je Marija Magdalena rekla da je prazan. S lijeve i desne strane na križu stoje svjedoci Isusove smrti. Lijevo su Marija i Ivan, koje je Isus predao jedno drugom: dao je Mariji Ivana za sina, a Ivanu Mariju za majku.

Desno su Marija Magdalena (prva svjedokinja Isusova uskrsnuća) i Marija Jakovljeva, žene koje su Isusa vjerno slijedile i posluživale mu od svojih dobara. Uz njih stoji rimski stotnik, koji prvi pod križem priznaje Isusa za Sina Božjega.

PREDSJEDATELJ:

Od događaja u crkvi sv. Damjana, kad je čuo riječi Raspetoga, križ se utisnuo u Franjino biće. Isus raspeti neprestano je boravio u njegovom srcu i pameti. Sjećanje na Kristovu muku tako se urezalo u najvećoj dubini njegova srca da bi se on od toga časa, kad god bi se sjetio Isusova razapinjanja, jedva mogao suzdržati izvana od suza i jecanja.

Franjo je volio znak križa. Njegovi nam životopisci svjedoče o događaju nakon što ga se otac odrekao, ili, bolje rečeno, nakon što se Franjo odrekao oca i vratio mu sve njegovo što je imao na sebi i uza se.

ČITAČ:

Kad je Petar Bernardone doveo svoga sina Franju pred asiškog biskupa, zbio se neočekivan događaj, koji se dugo prepričavao na trgovima i ulicama Asiza. Biskup je najprije zatražio od Franje da, ako misli Bogu služiti, vrati ocu sav novac koji je imao. Franjo odvrati biskupu:

ČITAČ:

Gospodine, dat ću mu ne samo njegov novac što ga imam uza se, nego i odijelo.

ČITAČ:

I prije nego se itko i dosjeti što bi se moglo dogoditi, izgubi se Franjo u sobu ispod sudnice i začas se vrati gol, noseći odijelo preko ruke. Petar i Franjo Bernardone, otac i sin stajahu jedan nasuprot drugome. Mladić progovori drhtavim glasom gledajući svima preko glava, kao da motri nekoga u daljini:

ČITAČ:

Čujte svi što vam imam reći! Dosad sam zvao Petra Bernardonea ocem, sad mu, evo, vraćam novac i odijelo što mi je dao te odsad više neću govoriti: ‘Oče, Petre Bernardone’, nego: ‘Oče naš, koji jesi na nebesima!’

ČITAČ:

Nastane veliko uzbuđenje među nazočnima, a biskupu oči zasuziše. Tada biskup pristupi Franji, raširi preko njega svoj plašt i pokrije ga.

Kad se mnoštvo razišlo, biskup dade Franji stari ogrtač svoga vrtlara. Franjo ga veselo primi i, prije nego ostavi biskupovu palaču, načini vapnom na stražnjoj strani toga jasnog odijela veliki bijeli križ.

PREDSJEDATELJ:

Naša večerašnja razmatranja bit će usmjerena upravo na križ, ali pod vidom znaka križa. Naime, svaka naša kršćanska molitva počinje znakom križa pri čemu spominjemo Presveto Trojstvo, Oca i Sina i Duha Svetoga.

U ovom bdijenju pred replikom križa iz sv. Damjana želimo sebi posvijestiti bogatstvo koje u sebi krije ta kratka gesta. Znak je križa, naime, naša vjeroispovijest, molitva i način blagoslova.

Prije nego započnemo s našim razmatranjima o znaku križa, zapjevajmo Gospodinu pjesmu svoga poklonstva.

PJESMA: Oče, mi ti se klanjamo

I. ZNAK KRIŽA – SIMBOL VJERE

PREDSJEDATELJ:

Znak križa najprije je simbol vjere, odnosno vjeroispovijest. On, naime, spaja gestu znaka križa i spomen Presvetog Trojstva. Time nas jasno upućuje na činjenicu da je djelo otkupljenja i spasenja, koje je ostvareno na Kristovu križu, djelo Presvetog Trojstva. To je, braćo i sestre, središte naše vjere.

Otac, Sin i Duh Sveti – to je ime našeg Boga, Boga koji je ljubav i dobrota u sebi, koji je stvorio ovaj svijet, koji je stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku, koji ga je otkupio od ropstva zlu i grijehu, koji ga neprestano poziva u zajedništvo sa sobom.

Križ nas upućuje upravo na tu Božju ljubav koja se žrtvuje za čovjeka, koja oslobađa od spona zla, od smrti grijeha, ljubavi koja ide kroz tamu groba u svjetlost vječnog života.

Odakle naziv simbol za vjerovanje?

Simbol je stvarnost koja nas upućuje na nešto preko sebe, na dublju stvarnost. Vjerovanje je simbol jer nas ono, kao izričaj sadržaja vjere, upućuje na čin vjere, kao način življenja. Drugim riječima, ono što u vjerovanju izričem, to je simbol koji upućuje na moj život, na moj svjetonazor; odnosno, ono što ustima ispovijedam trebalo bi upućivati na ono što čitavim bićem vjerujem. Zato je vjerovanje simbol – izvanjski znak koji upućuje na ono što je u meni, na moju vjeru i pouzdanje u Boga Trojedinoga.

Počujmo riječi apostola Pavla Rimljanima.

ČITAIČ:

Jer ako ustima ispovijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.

Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima ispovijedati spašava. Jer, veli Pismo: „Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti!“

PREDSJEDATELJ:

Križ pred kojim je Franjo molio, a pred kojim i mi večeras bdijemo, upućuje nas upravo na to – Isus je naš Gospodin, naš Otkupitelj i Spasitelj! On je živ, u zajedništvu s Ocem i Duhom Svetim. Zato u svakoj svetoj misi po Njemu, s Njim i u Njemu dajemo čast i slavu Ocu i Duhu Svetomu. Ovo nam nikad ne smije dosaditi. Uvijek trebamo ispovijedati svoju vjeru u Svemogućega Boga, jer nam nema života osim u Njemu i s Njim.

Franjo je to znao i vjerovao. Zato je poticao svoju braću.

ČITAIČ:

Iz Nepotvrđenog pravila sv. Franje:

Svuda i na svakom mjestu svi mi, svakog časa i u svako vrijeme, iz dana u dan, neprestano vjerujemo te istinski i ponizno držimo u srcu i ljubimo i častimo, klanjajmo se, služimo, hvalimo i blagoslivljajmo, slavimo i uzvisujemo, veličajmo i zahvaljujmo svevišnjem i vječnom Bogu, trojstvu i jedinstvu, Ocu i Sinu i Duhu Svetom!

PREDSJEDATELJ:

Tu svoju vjeru u Trojstvenog Boga ispovijedamo i izričemo najprije znakom križa. Zato, braćo i sestre, stavljajmo svjesno i s

punom vjerom na sebe znak križa Kristova, znak našega Otkupljenja i Spasenja, koje nam Presveto Trojstvo podari.
Izrazimo sada svoju vjeru u Boga pjevajući pjesmu Simbol.

PJESMA: Simbol

ČITAČ:

Vjerujem u Boga, Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista!
Vjerujem u Boga koji stvara ovaj svijet, ali i koji ljubi čovjeka, koji je prisutan u svakom trenutku i u svim događajima povijesti i života.

Vjerujem u Boga koji je tako ljubio svijet da je Sina svoga dao, da je poslao Isusa da otkrije svijetu Božje čovjekoljublje.

Vjerujem u Boga koji je po Isusu moj i naš Otac, u Boga koji je neizrecivo dobar.

Vjerujem u Isusa Krista!

Vjerujem u sve što mi svjedoče evanđelja, spisi njegovih prijatelja i učenika.

Vjerujem u Isusa, čovjeka za druge, prijatelja siromaha i grešnika, onoga koji je imao ljubavi i milosrđa za svakog čovjeka.

Vjerujem da je taj Isus iz Nazareta Sin Božji.

Vjerujem da je za mene, za nas, dao svoj život, da je raspet na križu da bi na sebe uzeo sve boli svijeta, da bi na sebe uzeo sve moje patnje i križeve, sve moje grijehе i moju smrt.

Vjerujem u Isusa na križu, za mene, za nas na križu!

Vjerujem da je taj Isus uskrsnuo od mrtvih!

Vjerujem da je Isusov grob ostao prazan, da je on pobijedio grijeh, mržnju, zlo i tamu svijeta.

Vjerujem da Isus ne živi zato da vlada pobjednički nad ljudima, nego da i dalje služi ljudima u ljubavi svoga srca i u ljubavi svoga predanja.

Vjerujem da je Isus uskrsnuo za mene, za nas, i da smo u njegovu uskrsnuću i mi već uskrsnuli.

Vjerujem da je svojim uskrsnućem oživio sve naše nade, sva naša pravedna iščekivanja.

Vjerujem da je u nama uništio zaraznu klicu grijehа i smrti i da nas je opredijelio za svoj božanski život.

Vjerujem u Duha Svetoga, koji je Gospodin, koji je Duh životvorni!
Vjerujem da je Duh Sveti treća božanska osoba.

Vjerujem da Duh izlazi od Oca i Sina.
Vjerujem da je Duh nadahnuo svaku riječ Svetoga pisma.
Vjerujem da je Duh Sveti sišao nad apostole u prilici ognjenih jezika.
Vjerujem da Duh i danas vodi i brani Crkvu Kristovu, da je svojom mudročću uvodi u svaku Isusovu riječ.
Vjerujem da sam tog Duha primio u svetim sakramentima, da sam njime opečaćen na svetoj potvrđi.
Vjerujem da sam hram Duha Svetoga!

PREDSJEDATELJ:

Znak je križa najkraća i najistinitija vjeroispovijest, koju možemo izreći pred Bogom i pred ljudima. A sada ustanimo i zajednički, znakom križa i simbolom vjere koji su nam predali apostoli, ispovjedimo svoju vjeru u Trojstvenog Boga koji nas je Isusovim križem otkupio i spasio.

SVI MOLE:

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen!
Vjerujem u Boga, Oca svemogućega, Stvoritelje neba i zemlje.
I u Isusa Krista, Sina njegovu jedinoga, Gospodina našega, koji je začet po Duhu Svetome, rođen od Marije Djevice, mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan, sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih, uzašao na nebesa, sjedi o desnu Boga Oca svemogućega, odonud će doći suditi žive i mrtve.
Vjerujem u Duha Svetoga, svetu Crkvu katoličku, općinstvo svetih, oproštenje grijeha, uskrsnuće tijela i život vječni. Amen!
U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen!

PJESMA: Silan Bog

II. ZNAK KRIŽA – MOLITVA

PREDSJEDATELJ:

Nadalje, znak je križa i molitva. On je početak i završetak svake kršćanske molitve, ali on je sam molitva.
Čini mi se kako naša vjernička praksa ne pokazuje takvo shvaćanje znaka križa. Redovito ga vjernici stavljaju ovlaš na sebe, površno, uopće ne pazeći ni na svoje kretnje ni na riječi koje izgovaraju. Stavljamo na se znak križa, a da nismo svjesni što činimo.

No, znak križa jest molitva, prava molitva, u kojoj molim tijelom, pameću i srcem. Zato je znak križa savršena molitva, jer cijelo čovjekovo biće tada moli.

Kad se posve svjesno obilježim znakom križa, mogu osjetiti svu nježnost Božju koja se nalazi u toj gesti. Bog, Otac i Sin i Duh Sveti, sve u mom biću dotiče svojom božanskom rukom: misli, riječi, osjeća je, tijelo. Sve zahvaća Božja milost, Božja snaga i život. Dotičući glavu molim Boga da moju pamet uskladi sa svojom, odnosno da moje misli budu kao Božje misli. Molim tada i za svoj govor i svoje slušanje – da budem čovjek riječi koje izgrađuju i čine ljepšim, boljim i mene i svijet u kojem živim.

Dotičući svoja prsa molim Gospodina da moje srce preobražava, da ono kuca kao njegovo srce, puno ljubavi za svakog čovjeka. Molim da ljubim Boga svim svojim srcem, svim svojim osjećajima. Molim da moje srce Bog učini po svom svetom, milosrdnom, blagom i poniznom srcu.

Dotičući svoja ramena molim Svevišnjega da dotakne moje tijelo, da sve što činim svojim tijelom bude u skladu s njegovom voljom, da se ništa u meni ne protivi Duhu i njegovu djelovanju.

No, trebamo biti svjesni da je molitva znakom križa i naš pokušaj da dodirujemo Boga, da iskusimo njegov život, njegovu ljubav. Zato zapjevajmo sada pjesmu Da te smo dotaknem.

PJESMA: Da te samo dotaknem

PREDSJEDATELJ:

Sveti je Franjo bio čovjek konkretne molitve, svjestan uvijek svoje slabosti i nemoći, ali i Božje snage i svemoći, po kojoj se može u njegovu životu ostvarivati mir i dobro.

Čujmo kako se molio Gospodinu za sebe i svoju braću.

ČITAČ:

Iz Pisma čitavom Redu sv. Franje:

Svemogućí, vječni, pravedni i milosrdni Bože,

podaj da mi slabi radi tebe vršimo ono što znamo da ti hoćeš,

i da uvijek hoćemo što se tebi sviđa,

da, iznutra očišćeni, iznutra prosvijetljeni i raspaljeni ognjem Duha Svetoga,

uzmognemo slijediti stope tvoga Sina, Gospodina našega Isusa Krista

i da samo po tvojoj milosti dođemo k tebi, Svevišnji,

koji u savršenom Trojstvu i jednostavnom Jedinstvu,

živiš i kraljuješ i slavno vladaš,
svemogući Bog, po sve vijeke vjekova. Amen!

PREDSJEDATELJ:

Braćo i sestre, znak križa molitva je koja sve ovo sažimlje, koja sve ovo u sebi sadrži i nama daje. Središnji dio našeg večerašnjeg slavlja neka bude dio koji slijedi, a to je molitva presvetom Trojstvu po jednoj staroj formuli za znak križa iz Sirije koja prati znamenovanje znakom križa, kad se obilježimo križem od čela do prsa, s lijevog na desno rame. Ta formula glasi:

U ime Oca koji me je zamislio i stvorio!

U ime Sina koji je sišao u moje čovječstvo!

U ime Duha Svetoga koji lijevo preobražava u desno!

209

ČITAČ:

U ime Oca koji me je zamislio i stvorio!

U ime Očevo sve je počelo postojati, pa tako i ja, i svi mi.

Otac me je zamislio, on me je htio.

Odavno nastadoh u njegovom promislu, odavno me zamisli u svom svetom umu, odavno me htjede u svojoj svetoj volji.

Da nas Otac nije htio, ne bismo bili tu, ne bi nas uopće bilo.

Znam, uvijek me netko želi, uvijek me netko hoće i voli, pa i onda kad mi svi okrenu leđa, kad me svi zaborave, kad me isključe iz društva – uvijek me moj Otac želi i voli.

Jer, on koji je sve zamislio i stvorio, zamislio je i stvorio i mene, svoje ljubljeno dijete.

ČITAČ:

Iz Poslanice Efežanima:

Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista,

On koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim,
u nebesima, u Kristu.

Tako: u Njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta
da budemo sveti i bez mane pred njim;

u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu,
dobrohotnošću svoje volje, na hvalu slave svoje milosti.

PREDSJEDATELJ:

A sada ustanimo i obratimo se Ocu nebeskom onako kako nas je Isus naučio:

SVI MOLE: Oče naš (3 puta)

PJESMA: Zahvali

ČITAČ:

U ime Sina koji je sišao u moje čovječstvo!

U ime Sina svi smo spašeni.

Jer on na sebe prihvati sve ono što mi jesmo i imamo,
bijaše nam u svemu jednak, osim u grijehu.

Sve ljudsko uze na sebe i sve otkupi svojim životom predanim u
ruke Očeve do kraja.

Uze pamet, osjećaje, govor, slušanje, tijelo... – sve ljudsko uze i
uzdiže s desne Oca svemogućega.

On, Jaganjac Božji, preuze na sebe sve moje krivice, sve moje
slabosti, sve moje zloće, i žrtvujući sebe meni život dade.

Znam, dobro je biti čovjek, pa i onda kad doživim nepravdu i
nevolju, i onda kad trpim i kad je križ pretežak, i onda kad se
čini da čovječanstvo nezaustavljivo juri u propast.

Da, dobro je biti čovjek, jer Sin Božji siđe u moje čovječstvo.

ČITAČ:

Iz Poslanice Filipljanima:

Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu:

On, trajni lik Božji,

nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom,

nego sam sebe „oplijeni“, uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan;
obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe,

poslušan do smrti, smrti na križu.

Zato Bog Njega preuzvisi i darova mu ime,

ime nad svakim imenom, da se na ime Isusovo

prigne svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika.

I svaki će jezik priznati:

„Isus Krist jest Gospodin – na slavu Boga Oca!“

PREDSJEDATELJ:

Prignimo, braćo i sestre, i mi koljena pred našim Gospodinom i
Spasiteljem, kleknimo i molimo zazive Isusu.

Ja ću moliti cijeli zaziv, a vi ponavljate: Isuse, i zadnji dio zaziva.

Npr. na zaziv Isuse, jedina ljubavi moja, smiri me! vi odgovarate
Isuse, smiri me!

Isuse,

- jedina ljubavi moja, smiri me!
- najdraža pjesmo moja, razveseli me!
- vedrino mojih dana, razbistri me!
- sunce životvorne milosti, ogrij me!
- riječi mudrosti i života, pouči me!
- obilje blagog milosrđa, pomiluj me!
- prebistri studenče Božji, operi me!
- balzame preteških rana, iscijeli me!
- žitnico rajskog obilja, nahrani me!
- izvore djevičanskog vina, napoji me!
- svjetlo nevinosti, obasjaj me!
- putnicima neugasiva zvijezdo, vodi me!
- plameni žaru ljubavi, zapali me!
- čvrsti stožeru čovječanstva, učvrsti me!
- ogrado sigurna i neprobojna, brani me!
- glasu najboljeg savjeta, prati me!
- milino posvećenih duša, napoji me!
- pećino nježnih golubica, sakrij me!
- odrazu sjajne ljepote, ispuni me!
- prijestolje kraljevstva neba, osvoji me!
- otvoreno utočište pokajnika, spasi me!
- svadbeno ruho moje, zaogrni me!
- luk u olujama života, zaštiti me!
- kruno neba i zemlje, ovjenčaj me!
- vječni raju moj, primi me!

PJESMA: Samo reci riječ

ČITAČ:

U ime Duha Svetoga koji lijevo preobražava u desno!

U ime Duha Svetoga svi smo posvećeni.

Po rođenju iz vode i Duha postadosmo djeca Očeva u Sinu.

Po Duhu Crkva postoji još i danas, po njemu je Crkva sveta, katolička i apostolska.

Rosom Duha postaju kruh i vino Kristovim Tijelom i Krvlju.

Snagom Duha negativno se u mom životu preobražava u pozitivno: nesvjesno postaje svjesno; nesreća se povlači pred srećom; neuspjeh prelazi u uspjeh.

Po Duhu srce je puno ljubavi Božje koja preobražava čovjeka u novo stvorenje, rođeno odozgor.

Znam, i onda kad nemam snage, kad mi se ludost vrzma po glavi, kad se sve čini crnim i besmislenim, Duh me može preobraziti svojim neizrecivim uzdasima.

Jer, krstim se i u ime Duha, koji lijevo preobražava u desno.

ČITAČ:

Iz Evanđelja po Ivanu:

Isus reče Nikodemu: „Zaista, zaista, kažem ti:

ako se tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje.

Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha rođeno, duh je.

Ne čudi se što ti rekoh: treba da se rodite nanovo, odozgor.

Vjetar puše gdje hoće; čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha.

PREDSJEDATELJ:

A sada ustanimo i izmolimo himan Duhu Svetomu.

Vi ćete ponavljati između kitica:

O dođi, Stvorče, Duše Svet!

O dođi, Stvorče, Duše Svet, pohodi duše vjernika,

poteci višnjom milosti u grudi štono stvori ih.

Ti nazivaš se Tješitelj, blagodat Boga svevišnjeg,

studenac živi, ljubav, plam i pomazanje duhovno.

Darova sedam razdaješ, ti, prste desne Očeve,

od vječnog Oca obećan, ti puniš usta besjedom.

Zapali svjetlo u srcu, zadahni dušu ljubavlju,

u nemoćima tjelesnim potkrepljuj nas bez prestanka.

Dušmana od nas otjeraj i postojani mir nam daj,

ispred nas idi vodi nas, da svakog zla se klonimo.

Daj Oca da upoznamo i Krista sina njegovu.

i u te Duha njihova da vjerujemo sveudilj.

Sva slava Ocu vječnomu i uskrslomu Sinu mu,

sa tješiteljem Presvetim nek bude sad i uvijek. Amen.

PJESMA: Rijeke žive vode

III. ZNAK KRIŽA – BLAGOSLOV

PREDSJEDATELJ:

Na koncu večerašnjeg slavlja, bdijenja pred križem iz sv. Damjana,

sebi dozovimo u svijest da je znak križa ujedno i znak kojim

se zaziva Božji blagoslov.

Na koncu svake svete mise svećenik znakom križa blagoslovi prisutne vjernike zazivajući na njih blagoslov Oca, Sina i Duha Svetoga.

Braćo i sestre, križ je izvor svakog blagoslova jer je na njemu sam Bogočovjek za nas dao život. On, koji je došao da nam dade život u izobilju, čini to upravo s križa, dajući svoj život za nas. Križ, mjesto predanja u ruke Očeve, mjesto je s kojega teče rijeka spasonosna, rijeka Božje ljubavi, mira i radosti. Naime, s križa se ne čuju riječi prokletstva, nego riječi blagoslova, riječi molitve, riječi ljubavi i predanja Ocu.

Zato je znak križa za nas znak blagoslova. Bog nas želi učiniti dionicima svoga božanskog života, a to se ostvaruje njegovom žrtvom na križu i našim pristajanjem na tu ljubav.

Bog želi da se njegov blagoslov s križa ulije u svakog čovjeka i svaku stvarnost ovoga svijeta, kako bi sve isijavalo njegov blagoslov.

ČITAČ:

Blagoslovljeni koji nas izvode ne putove nesigurnosti, jer nas pripravljaју na novost života!

Blagoslovljeni krhki i slabi, jer nas čine osjetljivima!

Blagoslovljeni koji nas hotimično posramljuju, jer nas upućuju na prave vrijednosti!

Blagoslovljeni oni čiji pogled zlo ne može dotaknuti, jer svojim disanjem uljepšavaju ovaj svijet!

Blagoslovljeni koji ne traže krivce, jer nam ukazuju da je ponižna ljubav obazrivija od ljudskih zakona!

Blagoslovljeni koji ne kažnjavaju, jer štite dragocjenost svakog čovjeka!

Blagoslovljena vremena i mjesta puna boli, jer nas pozivaju da budemo ljudi!

Blagoslovljene dobre riječi, jer nas izvode na prave putove!

Blagoslovljeni svi znakovi koji nas podsjećaju na zahvalnost, jer nam svjedoče kako nije dobro da čovjek bude sam!

Blagoslovljeni budite, svi Blagoslovi Božji!

PREDSJEDATELJ:

Sveti je Franjo ljude pozdravljao želeći im mir i dobro. Također je uvijek zazivao na sve Božji blagoslov, znajući da samo Božji blagoslov može ukloniti prokletstvo koje čovjek unosi u svijet po zlu i grijesima koje čini, padajući pod navalama sotone, svijeta i tijela, najvećih čovjekovih neprijatelja.

Nekoliko dana prije smrti blagoslovi svoj rodni grad Asiz.

ČITAČ:

Franjo odredi braći da ga odnesu u Porcijunkulu. Tu je započeo svoj evanđeoski život, tu ga je želio i okončati i prijeći odatle u kuću Oca nebeskoga.

Kad dođoše na pola puta od Asiza do Porcijunkule, naloži Franjo da spuste nosiljku na kojoj su ga nosili.

Nastane grobna tišina u povorci koja ga je pratila, dok se on, uz pomoć braće, uspravljao. Na obronku asiškog brda ležao je njegov rodni grad, grad koji je upravo po Franji postao tako poznat i omiljen u svijetu. Iz toga je grada pošao u svoje poslanje, u nj se vratio da umre.

Ukočenim, gotovo slijepim očima dugo je gledao grad, bregove i ravnicu, a onda je lagano dignuo ruku i učinio znak križa nad Asizom zazivajući na nj blagoslov Gospodnji.

PREDSJEDATELJ:

Na koncu ovoga slavlja zazvat ćemo na nas Božji blagoslov. Poslušajmo koji je sadržaj tog blagoslova:

ČITAČ:

Gospodine!

Neka tvoja ljubav ispuni moje srce!

Neka tvoja dobrota pokreće moja djela!

Neka tvoj mir bdije nada mnom!

Neka tvoja moć uzdržava moj život!

Neka tvoje oko nadzire moje korake!

Neka mi tvoja riječ bude zaštita i oslonac!

Neka me tvoja ruka brani od svake opasnosti!

Neka me tvoje milosrđe približi svakom čovjeku!

Neka me tvoja veličina potiče na velikodušnost!

Neka me tvoja mudrost uči dobrim djelima!

Neka me tvoja radost navodi da druge darujem radošću!

Neka tvoji putovi usmjeruju moje življenje!

PREDSJEDATELJ:

Kad je jednom brat Leon bio u krizi, sumnjajući u vlastito spasenje, Franjo mu na papiru napisao riječi blagoslova koje je Gospodin dao Mojsiju i Aronu. Sada ćemo zazvati na nas taj Božji blagoslov.

Prije toga obratimo se, pred križem, Bogu Ocu i Sinu i Duhu Svetom dajući Mu slavu:

SVI MOLE: Slava Ocu (3 puta)

PREDSJEDATELJ:

Prignite glave na blagoslov.

Neka vas Gospodin blagoslovi i neka vas čuva! Amen!
Neka vas licem svojim obasja, milostiv neka vam bude! Amen!
Neka pogled svoj svrati na vas i mir vam podari! Amen!

I blagoslov Boga Svemogućega, Oca i Sina i Duha Svetoga sišao
na vas i ostao svagda! Amen!

215

Idite u miru! Bogu hvala!

(Na koncu slavlja sudionici u redu pristupaju križu i iskažu mu
štovanje. Za to vrijeme pjevaju se pjesme.)

PJESME:

Vjek hvaljen budi
Moj Isus
Ne boj se jer ja sam s tobom
Velik si
Odlučio sam slijediti Krista...